

**GALERIJA
FORUM**

CENTAR ZA KULTURU
I INFORMACIJE ZAGREB
TESLINA 16, Tel. 421-144

17. 11 – 8. 12. 1983.

***EUGEN
KOKOT***

Izdavač
Published by
GALERIJA FORUM CENTRA
ZA KULTURU
I INFORMACIJE, Zagreb,
Teslina 16 tel. 421-144

Za izdavača
For the publisher
v. d. direktora: SUNČANA KUNEJ

Urednik kataloga
Catalogue editor
VIŠNJA KNEZOCI

Predgovor
Preface
VLADIMIR MALEKOVIĆ

Prijevod na engleski
Translation into English
ELLEN ELIAS-BURSAĆ

Fotografije
Photographies
BRANIMIR BAKOVIĆ

Likovna postava
Arrangement of exhibits
VIŠNJA KNEZOCI
VLADIMIR MALEKOVIĆ

Plakat
Poster design
IVICA STANČIN
EUGEN KOKOT

Tisak plakata
Printing of posters
ŽELIMIR BAKOVIĆ

Tehnička postava izložbe
Technical layout
ŽELIMIR MARTINJAK
EDO STAREC

Umnožavanje kataloga
Printed by
KREŠIMIR ŠTEFANOVIĆ

Naklada
Edition
500 komada

KOKOT

Malo je u suvremenoj umjetnosti slikara koji imaju pravo da se njihovo djelo razmatra kao uposebljeno, skoro izvan tijekova koji su u ovom času od važnosti. Jedan od takovih je Eugen Kokot. Ako bi za ovo trebao navesti razloge, na prvo mjesto bih stavio dirljivo svojstvo da se postojano nadahnjuje zavičajnim krajolikom. Ne radi se kod toga o idealnom čuvstvovanju rodnog kraja, o bolećivoj čeznutljivosti, nego o izboru predmeta, kao što su na primjer brnistra, plava makija ili smokvik, s kojima slikar uspostavlja najizravnije vizualne odnose. Neka žli-nja, panj u dolcu ili pineta ispod ukošena brijega svojom masom, obrisom ili površinom pobuđuju u umjetnika uzbudljive događaje izražene u linijama koje brazdaju plohe ili u bojama koje su providene svjetlošću.

Eugen Kokot svoju Istru promatra s likovnim predumišljanjem, i otuda u tim krajolicima toliko iznenađenja, obilja čuda.

Što znači ova veza umjetnika sa pejzažem, ovo produljivanje razgovora bez prekida?

Ako je nekome dostatno samo ikonografsko objašnjenje, taj neće iscrpiti dubinu Kokotovog slikarstva do kraja; topografija je od sporednog značenja u ovim krajolicima, pa slijedbeno tome lokaliteti nisu niti imenovani. Naslovi kao *Nadimanje obzorja*, *Uzgibana strmina* ili *Sapeta polja*, koje umjetnik daje pojedinim slikama, govore o tome kako njegovo oko u predmetima vidi znakove egzistencije: i čovjeka i zemlje.

Kokotova osjetljivost i u zamjedbi pojava i kod njihova osposobljavanja za umjetničko izražavanje vazda je toliko napregnuta da joj jedva mogu izbjeći čak i one promjene što se događaju u sjeni, a kamoli one što se

zbivaju na očigled. Da bi otkrio ono što želi bez ostatka slikar neprekidno mijenja očista, i to njegovo vizuriranje iz bliskih točaka i s visina osvaja dinamikom promjena. Kamen koji svijetli, krošnja koja blista, način na koji djeluje ultramarin u zavjetrini neke vrtače ili oker na rahlim istarskim poljima, sve nam to otkriva oduševljenje umjetnikova duha nad bogatstvima krajolika koja sada, eto, bivaju među nema zahvaljujući njemu.

Ali možda je od svih tih impresija koje osvjetljavamo riječima važnije, da na Kokotovim platnima slikarstvo pokazuje svoju obnovljenu snagu. Ono je, opet, prevladalo sve izvanumjetničko. Ono opet koketira sa zanatom, s tehnikama: miješajući temperu s uljem Kokot upozorava koja su mu povijesnoumjetnička smjerenja bila u njegovu razvoju suputnici. Ako promatramo fizički nanos boje koji upisuje toliko odblesaka u svojim lazurama, onda ćemo otkriti tako ona vrije iznutra, iz ekspresionističkog kotla. Kokotova *Crvena gromada* ili *Granato stablo* ili *Ukošeni brijeg* zrakasto šire silnice strasti što je skrivaju zemlja, kamen i raslinje; ponekad je njihovo izbijanje zaslijepljujuće u svojoj jedrini, ali kadikad ono ima tonove agonije i stapa se sa sutonom koji je omiljeni obrazac umjetnikova zaustavljanja vremena.

Da li je potrebno posebice isticati neprekidnost Kokotova osobnog stila, tako svojstvena duhu ovog slikarstva?

Možda i jest, ali kod toga od presudne je važnosti, da je Kokotov stil najtjesnije vezan uz cjelokupnost njegove teme koja se sve ovo vrijeme otkada ga pratim, a to je više od jednog desetljeća, nije ispraznila. Naprotiv, ona se nadimlje od uzgona unutrašnjih magmi, i njena se energija konvulzivno širi, stalno mijenjajući središte slike, prelijevajući se nerijetko preko rubova.

KOKOT

Kokotov uvid u motiv, kao i njegova obrada, jesu samovoljni: naizmjenično sitnozorski i planetarni. Čunjeviti proplanak prelama se s uspravljenom goleti, a filigranski detalj s monolitnim volumenom. Ako se horizont pojavi na slici, on je uvijek na vrhu stvari, tamo pri nebu gdje prestaje svijet zbiljnog i počinje kozmos evokacija, polje znakova koje slikarstvo prisvaja od poezije.

Nema, međutim, na Kokotovoj slici zapisa koji su ne-plastični. Ono o čemu on želi po-glavito obavijestiti jest ljubav prema slikarstvu. Iako svoj zanos ne deklarira brzopleto i na riječima samo, koliko mu je do slikarstva stalo! S kakvim poletom njegov kist pristupa najmanjim pojedinostima!

Kokotov istarski pejzaž nije polje nekog pojmovnog htijenja, projektivnog ili ekološkog, na primjer. On je nedužan, podložan jedino umjetnikovoj intuiciji. U jednoj igri gdje se prepliću stvarnost i san Eugen Kokot i Istra se međusobno označuju.

Vladimir MALEKOVIĆ

There are few painters in contemporary art who have the right to expect that their work be taken as a special entity almost outside the currents crucial to this particular moment. One of these is Eugen Kokot. If required to argument this statement, I would first note his touching quality of breathing a sense of the landscape of one's youth into the existing. His sense is not one of an ideal feeling for one's place of birth, not an ailing, yearning need, but of his selection of objects such as rush broom, blue maquis or a fig grove for examples, through which the painter establishes the most direct visual relations. A tree stump in a valley or a pine tree under a sloped hillside awakens in the artist exciting events with its mass, contour or surface, expressed in the lines that furrow the surfaces or the colors which are transparent with light.

Eugen Kokot sees his Istria with artistic premeditation, and this is the source of such surprise, the wealth of miracles in this landscape.

What does this connection between the artist and landscape imply, this extended, uninterrupted conversation?

Anyone who feels that an iconographical explanation is sufficient, is not likely to plumb the depths of Kokot's painting to its end; the topography is of secondary importance in these landscapes, and consequently the localities are not even named. The titles such as *Nadimanje Obzorja* (Expanding Horizon), *UZgibana Strmina* (The Upclimbing Slope) or *Sapeta Polja* (Bounded Fields), which the artist gives to certain paintings, indicates that his eye perceives the signs of existence in objects: of both man and earth.

Kokot's sensitivity both in his awareness of phenomena and at their formation for artistic expression is so taut throughout that I can hardly avoid it, even those changes going on in the shade, let alone that which transpires before our eyes. In order to disclose that which he hopes to without remnants, the painter is constantly changing his point of view, and this envisioning of his from close points and from above captures with the dynamics of these changes. A stone which glows, a treetop which shines, the way in which ultramarine acts in the lee of a hollow, or the ocher of the furrowed Istrian fields, all this uncovers for us the enthusiasm of an artist's spirit at the wealth of the landscape which is now here among us, thanks to him.

But perhaps more important than all of these impressions which we illuminate with words, is the fact that painting has demonstrated in Kokot's canvases its revitalized force. It has overcome again all that is outside the artistic. It is flirting once more with the craft, with techniques: mixing tempera with oil, Kokot is hinting at the art history orientations which have been his fellow travelers during his growth. If we observe the physical application of colors which introduces so many reflections to his azures, then we will find how it simmers from within, in the expressionist kettle. Kokot's *Crvena Gromada* (red Boulder) or *Granato Stablo* (Branched Tree) or *Ukošeni Brijeg* (Sloped Hill) spread magnetic poles of passion in rays that conceal the earth, stone or foliage; sometimes their breaking out is blinding in its clarity, but sometimes it bears tones of agony and melts into the dusk which is the artist's favorite image for the freezing of time.

Is it necessary to make special mention of the continuity of Kokot's personal style, so much a part of the spirit of this strain of painting?

Perhaps it is, but it is crucial that Kokot's style is tied in the closest possible way to the totality of his theme, which throughout the entire period we have been following his work, over a decade, has not been emptied. Quite the contrary, it is expanding from the uphill surge of inner magmata, and its energy spreads convulsively, constantly altering the center of the picture, and frequently spilling over the edges.

Kokot's insight into motif, as well as his approach, are his own will: alternating between narrow horizon and planetary. A slender curved slope fractures with an upright bare mountain face and filagree detail with a monolith of volume. If the horizon appears on a painting, it always is at the top of the picture, there near the sky where the world of reality stops and the cosmos of evocation begins, a field of signs which painting has adopted from poetry.

There is no record, however, on Kokot's painting which is not sculptural. That which he intends to announce pivotally is a love for painting. Although he does not declare his fervor too rashly and in words alone, he cares so much for painting! His brush approaches even the most minute details with such verve!

Kokot's Istrian landscape is not a field of some conceptual desire, projected or ecological, for example. He is innocent, liable only to his artistic intuition. In a game where reality and dreams interweave, Eugen Kokot and Istria are mutually significant.

Vladimir MALEKOVIC

translated into English by Ellen Elias-Bursac

BIOGRAFIJA

EUGEN KOKOT rođen je u Labinu 9. veljače 1940. Na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu diplomirao je slikarstvo 1966. godine u klasi profesora Raula Goldonija. Od 1966. do 1970. suradnik je Majstorske radionice slikara Krste Hegeđušića. Za vrijeme studija, a i kasnije, radio je na konzervaciji, restauraciji i kopiranju fresaka i slika u Istri. Uz slikarstvo ogledao se u grafici, opremi knjiga i ilustraciji. Od 1967. sudjeluje na mnogim skupnim izložbama republičkog, jugoslavenskog i međunarodnog značaja.

ADRESA:
41410 Velika Gorica
Podbrežnica 207
tel. 712-970

SAMOSTALNE IZLOZBE

- 1971. LABIN, Galerija Narodnog muzeja PULA, Izložbeni salon
- 1972. ZAGREB, Galerija Knjižnice "Vladimir Nazor"
- 1977. ZAGREB, Studio Galerije "Karas"
PAZIN, Galerija Etnografskog muzeja Istre
- 1978. ZAGREB, Galerija "Dubrava"
- 1979. PULA, Izložbeni salon
ZAGREB, Galerija "Mladost",
Galerija Forum
LABIN, Galerija Narodnog muzeja
ROVINJ, Galerija zavičajnog muzeja
- 1981. Velika Gorica, Galerija Galženica
- 1982. ČAKOVEC, Muzej Međimurja
- 1983. DUBROVNIK, Galerija Međunarodnog slavističkog centra SR Hrvatske
ZAGREB, Galerija Forum

NAGRADE

- 1969. ZAGREB, Nagrada IV Zagrebačkog salona
ZAGREB, Nagrada Salona mladih
- 1970. ZAGREB, Nagrada "Zvono Lotriččaka" uredništva "Večernjeg lista"
- 1971. PIRAN, Nagrada II izložbe Ars Histriae za slikarstvo
- 1976. CETINJE, Posebno priznanje za slikarstvo Likovnog salona 13. novembar
- 1978. PULA, Nagrada VI izložbe Ars Histriae za slikarstvo
- 1980. PAZIN, Nagrada za grafiku
Arshistriae VII
- 1981. ZAGREB, Nagrada 16. Zagrebačkog salona

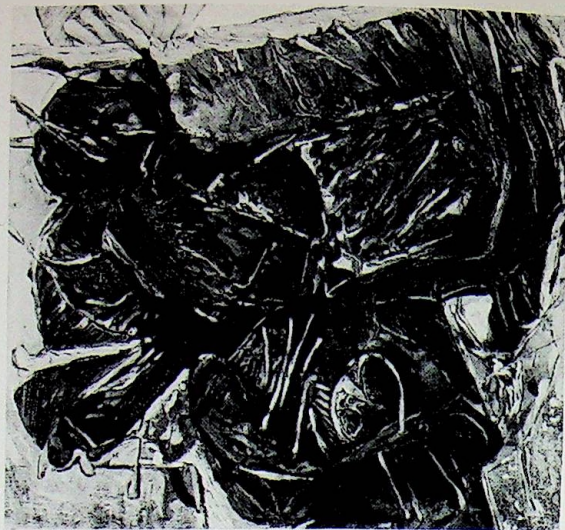
ZAPADNO SVIJETLO

Ulje na platnu, 162x120 cm

IZLOŽENI RADOVI

20. 25.

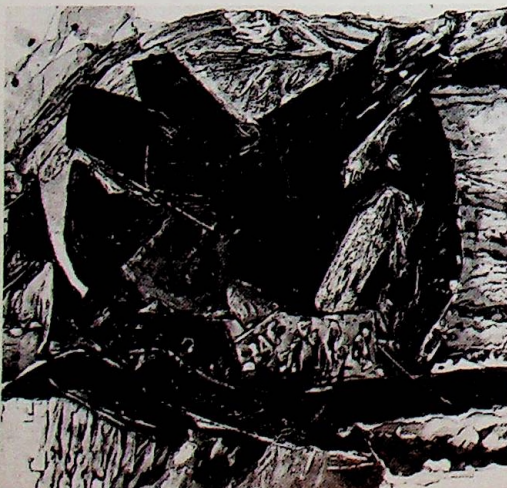
10. 19.

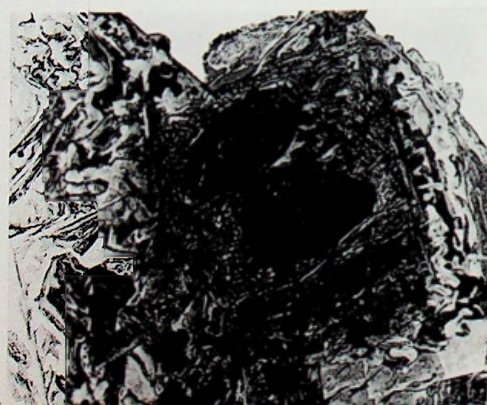
1. 11

14. 12.

6.

17.

EXHIBITION ITEMS

28.

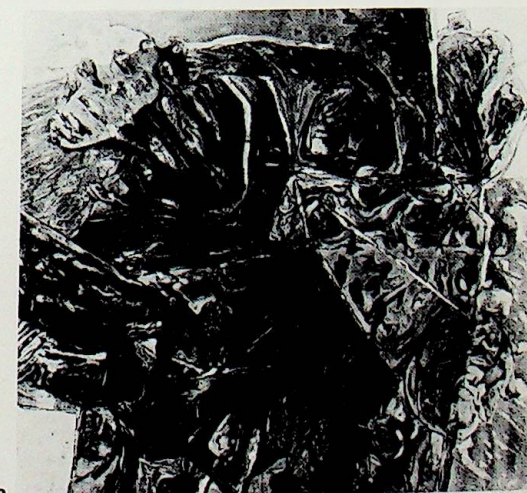
18.

28.

14. 12.

6.

Popis radova:

1. PANJ U DOLCU	110 x 100	1981.
2. PROPLAMSAJ	110 x 100	1981.
3. MOTIV U TRIPTIHU	111 x 91	1981.
4. PINETA	135 x 121	1981.
5. USUKANI PRIJEVOJ	121 x 135	1981.
6. NANOS	75 x 66	1981.
7. ZAVJETRINA	66 x 75	1981.
8. ZLINJA	66 x 75	1981.
9. BRNISTRA	66 x 75	1981.
10. RASPUPANI VRT	110 x 100	1982.
11. CUNJEVITI PROPLANAK	110 x 90	1982.
12. PLAVETNA HRID	110 x 100	1982.
13. POD BRIJEGOM	120 x 83	1982.
14. IZGUBLJENA ARKADIJA	110 x 100	1982.
15. RASKRILJENA LIPA	56 x 48	1982.
16. CRVENA GROMADA	75 x 66	1982.
17. SAPETO POLJE	70 x 80	1982.
18. VRTAČA	66 x 75	1982.
19. UZGIBANA STRMINA	70 x 70	1982.
20. GRANATO STABLO	70 x 70	1982.
21. OZARENA ZEMLJA	42 x 34	1982.
22. RAHLO POLJE	186 x 134	1983.
23. GOLET	132 x 185	1983.
24. RAZMEĐEN USJEK	200 x 135	1983.
25. SMOKVIK	110 x 100	1983.
26. ZAPADNO SVJETLO	120 x 102	1983.
27. ISKOŠENI BRIJEG	84 x 70	1983.
28. SOLARIJ	56 x 48	1983.
29. PODNEVJE	135 x 120	1983.
30. SUTON	70 x 80	1983.
31. PLAVA MAKIJA	70 x 80	1983.
32. PLAVET OZARENE ZEMLJE	70 x 80	1983.
33. NABUJALI OBZOR	70 x 80	1983.
34. MRKA LITICA	66 x 75	1983.
35. NEBO U KROŠNJI	42 x 34	1983.

GALERIJA
FORUM

CLANOVI GALERIJE
FORUM
MEMBERS OF THE
FORUM GALLERY

U GALERIJI FORUM IZLAGALI SU
EXHIBITIONS IN THE FORUM
GALLERY

FERDINAND KULMER
GIUSEPPE ZIGANA
LAZAR VOZAREVIĆ
JOAN MIRO
NIKOLA REISER
EDO MURTIĆ
IVAN LOVRENČIĆ
ZLATKO PRICA
IVO SEBALJ
VASKO LIPOVAC
ANTE KUDUZ
ŠIME PERIĆ
ACHILLE PERILLI
OTON POSTRUŽNIK
EMILIO VEDOVA
FRANO ŠIMUNOVIĆ
KSENIJA KANTOCI
STEVO BINIČKI
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
RICHARD MORTENSEN
IVO FRISČIĆ
VIRGILIJE NEVJESTIĆ
MILIVOJE NIKOLAJEVIĆ
LOJZE SPACAL
TONI BENETTON
BOŠKO PETROVIĆ
JOVAN SOLDATOVIĆ

KOSTA ANGELI RADOVANI
BELIZAR BAHORIĆ
JOSIP DIMINIĆ
IVO FRISČIĆ
RAUL GOLDONI
STANKO JANČIĆ
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
ZLATKO KESER
EUGEN KOKOT
ANTE KUDUZ
FERDINAND KULMER
IVAN LOVRENČIĆ
EDO MURTIĆ
DALIBOR PARAĆ

ŠIME PERIĆ
OTON POSTRUŽNIK
ZLATKO PRICA
NIKOLA REISER
MARIJA UJEVIĆ-GALETTOVIĆ
GORANKA VRUS-MURTIĆ

JOSIP DIMINIĆ
ANTE JAKIĆ
NIKOLA KOYDL
RAUL GOLDONI
PREDGRAD NEŠKOVIĆ
DALIBOR PARAĆ
PETAR HADŽI BOŠKOV
BOGDAN BOGDANOVIĆ
ALBERT KINERT
MILE SKRACIĆ
SPASE KUNOVSKI
BORO MITRICESKI
FADIL VEJZOVIĆ
PIERO TARTICHIO
VLADIMIR STRAŽA
BELIZAR BAHORIĆ
BRANKO RUŽIĆ
GRAFICARI IZ HAMBURGA
SUVRREMNI UMJETNICI IZ
SR MAKEDONIJE
MERSAD BERBER
MIODRAO B. PROTIĆ
STANKO JANČIĆ
ANTE KAŠTELANČIĆ
ROBERT RAUSCHENBERG
KOSTA ANGELI RADOVANI
OTO LOGO

GUALTIERO MOCENNI
LJUBOMIR KARINA
RATKO JANJIC-JOBO
STOJAN ČELIĆ
ISMAR MUJEZINOVIĆ
EUGEN KOKOT
ŽIVA KRAUS
MARIJA UJEVIĆ-GALETTOVIĆ
MAJA DOLENČIĆ-MALEŠEVIĆ
DRAGO TRŠAR
ANDREJ JEMEC
MILAN KONJOVIĆ
ELIZABETH FRANZHEIM
SUVRREMNA UMJETNOST
KOSOVA
JEAN MESSAGIER
TADEUSZ LAPINSKI
IVO KALINA
MATKO TREBOTIĆ
GRUPA MLADIH AUTORA IZ
ZAGREBA
ANTE MARINOVIĆ
MUSLIM MULLIQI
AGIM CAVDARBASHA
OLGA JANČIĆ
ZLATKO KESER
ĐURO PULITIKA